

[Tove Nielsen.]

Vi er imod, at man giver tilslutning til at sætte forsøg i gang, hvis indhold vi ikke kender noget som helst til. Vi har jo et slående eksempel i Tilstforsøget, hvor ministeren har nedsat et udvalg til at arbejde med integration af de bestående uddannelser inden for gymnasiet, HF, teknisk skole og handelsskolen, og det er disse årgange, vi her taler om. Dette udvalgsarbejde kører videre. På trods af, at der i folketinget ved sidste førstebehandling af dette forslag var et flertal imod, at man satte forsøg i gang, har ministeren altså følt, at hun trygt kunne bruge den bemyndigelse, hun har ifølge gymnasieskolelovens § 21. Hun har denne bemyndigelse, men det er jo et område, som folketingets flertal i hvert fald indtil nu ikke har kunnet følge ministeren i, så jeg føler, at ministeren dér bevæger sig på et område, hvor hun skal være særdeles varsom. Vel, det er altså også blevet udsendt et år ekstra med den forklaring, at der skulle være nogle ting, som ikke er klaret op endnu. Det forstår jeg godt; jeg tror, det ville være klogt at fare meget med lempe her. Vi skal være meget varsomme med hensyn til forsøg, hvis det blot er forsøg for forsøgenes skyld. Det er alt det, som venstre ikke ønsker at være med til, når vi ikke kender noget som helst til indholdet, og når vi ikke får noget som helst at sige med hensyn til indholdet.

Må jeg så bare sige med hensyn til de ekstra bemærkninger, der er kommet, at det egentlig skulle glæde mig, at ministeren pludselig har fundet ud af, at det alligevel er af stor værdi, at arbejdsmarkedets parter bliver draget med ind i tilrettelæggelsen af de forskellige uddannelser. Hvis det så også er noget, man kan leve op til i praksis, vel at mærke på en sådan måde, at det ikke bare er på LO-siden, men også er på modtagersiden, man bliver draget med ind i tilrettelæggelsen af uddannelserne, ville man have en større garanti for, at de mennesker, der får en eller anden uddannelse, også vil kunne finde anvendelse for den uddannelse, de tager. Her har det vel nok skortet på arbejdsmodtagersiden.

Halvgaard (FP):

Det er mindre end et år siden, undervisningsministeren fremkom med et tilsvarende forslag til folketingsbeslutning. Der er tale om en gennemførelse af ideer vedrørende 10.-12. uddannelsesår. Jeg kan derfor også henvise til min

tidligere ordførertale, som stadig dækker fremskridtspartiets synspunkter.

Princippet om integration af de 16-19-åriges uddannelse strider afgjort mod fremskridtspartiets skoletanker. Jeg har ikke fantasi til at se, hvordan det kan gennemføres i praksis, uden at det forringer skolevilkårene for alle elever.

Hvordan vil en integreret skole efter de ideer, der foreligger, både kunne tilfredsstille dem, der ønsker at arbejde med det praktiske, og dem, der foretrækker at løse teoretiske problemer? Når man nu ved, hvor forskellige børn og unge er både med hensyn til interesser og med hensyn til evner, hvordan kan man da tro, som tidligere undervisningsminister Helge Larsen engang udtalte, at man med udsigt til succes kan tage alle 16-17-årige og putte dem ind i en og samme maskine, der kører et på forhånd lagt program?

Det ville tjene samfundet bedst, hvis man gennemførte en gennemgribende revision først og fremmest af folkeskoleloven og rettede de fejl, som loven indeholder, før man forsøger at bygge videre i uddannelsessystemet. Gennemførelse af de ideer, der ligger bag forslaget, vil bevirke, at de enkelte skoler: tekniske skoler, handelsskoler, gymnasier osv., mister deres identitet, og det mener jeg ville være meget ulykkeligt samfundsmæssigt set. Lad dog en handelsskole være en handelsskole og en teknisk skole en teknisk skole og et gymnasium forberede adgangen til de videre boglige uddannelser.

Når undervisningsministerens oplæg er at skabe uddannelsestilbud for alle, som har gennemgået folkeskolens undervisning, forestiller jeg mig, at undervisningsministeren især har den restgruppe på 20-30 pct. i tankerne, som ikke umiddelbart fra folkeskolen fortsætter i det traditionelle uddannelsesforløb, f. eks. lærlingeuddannelse eller gymnasieuddannelse. I den skriftlige fremsættelse anfører undervisningsministeren - og jeg tillader mig at citere -:

»Muligheder for at tilbyde en trinvis uddannelse først og fremmest inden for erhvervsuddannelserne må overvejes.«

Ja men vi har jo de uddannelser inden for erhvervslivet. Videre hedder det:

»De unge, der er svagt motiverede for fortsat uddannelse, skal have tilbud om korte og meget konkrete kurser . . .«

Har undervisningsministeren ikke overset, at der netop er skoler, som opfylder eller let kun-